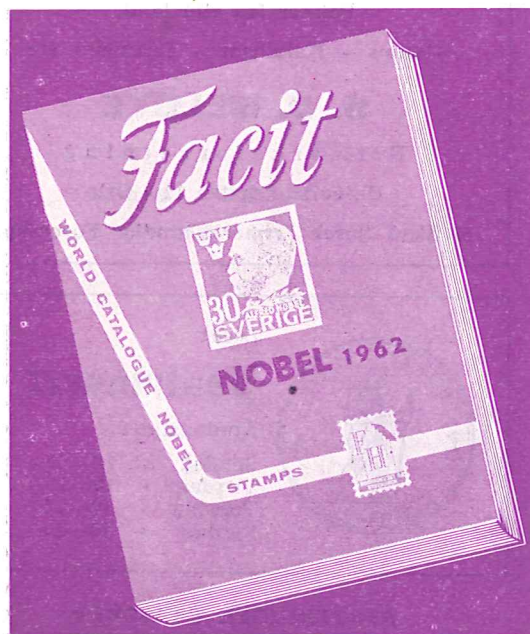

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Nr. 3

Det nya motivområdet.

Katalog med prissättning över all världens Nobel-frimärken. Kortfattad presentation av samtliga Nobelpristagare under de 60 år, som priserna utdelats.

Årstablå över samtliga Nobelpristagare. Rikt illustrerad.

Ett *bestående* område: Norska och svenska postverken kommer med årliga Nobelserier. För varje år kommer intresset just därför att öka och priserna kommer även att gå upp.

Tryckt på gott papper i Facitformat.

Laminerat omslag.

Pris i Norge kr. 12,10.

FRIMÄRKSHUSET A/B

Nobelkatalogen fås hos Bok- och Frimärkshandlare i Norge eller direkt från huvudkommissionären WENNERGREN-CAPPELEN A/S, Boks 738, Oslo.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

Redaktører:

F. C. MOLDENHAUER JR. (ansv.)

EIVIND EVENSEN

Postboks 49 . MINDE . BERGEN

Forretningsfører:

O.r.sakfører LEIV A. BRECKE

Torggt. 1 . Oslo

Tidsskriftet sendes gratis til medlemmer av klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Årsabonnement Norge kr. 16.—.

Annual Subscription all Foreign Countries kr. 20.—.

Annonsepriser . Advertising rates (fra 1/4 1962:)

Forside	kr. 150,—
1/1 side	» 175,—
1/2 »	» 100,—
1/4 »	» 60,—
1/8 »	» 35,—
1/16 »	» 25,—

Ved innrykking 6 ganger gis 10% rabatt på ovennevnte priser.

Små-annonser:

kr. 2,— pr. linje, minstepris kr. 10,—. Bare forskuddsbetalte småannonser blir tatt inn.

Opplag: 2250 eksemplarer.

Tidsskriftet kommer ut med ett nummer i måneden — juli og august unntatt. For juli og august utgis et dobbelt-nummer.

Bestillinger på tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse angående annonser, sendes forretningsføreren

Forbundets postgironummer er: 69 268

Bankgironummer er: F 8299 B/179.

Korrespondanse angående tidsskriftets redaksjon sendes redaksjonen direkte.

Trykt hos Ed. B. Giertsen A/S, Bergen.

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

og førstedagsbrev mars 1962

utgitt av Norsk Frimerkehandlerforening
til salgs i alle frimerkeforretninger.

Pris kr. 1,50 + porto 20 øre.

ALLE NORSKE FRIMERKER

kjøpes kontant. Innkjøpsliste (desember 1961) over brukte og ubrukte frimerker samt førstedagsbrev sendes mot 90 øre i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros.

Prof. Dahls gate 53 B, Oslo. Telf. 55 12 25.
Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker.

Pakker fra alle land.

Albums - Kataloger - Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning

Universitetsgaten 11 - Oslo

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag kl. 12—15
Tirsdag » 10—15
Torsdag » 10—15
Fredag » 10—15

BYTTERINGEN TAASTRUP

kan stadig optage nye norske samlere som medlemmer, forlang bytteregler og eventuelt ogsaa prøvesending. Oplys samleromraade.

BYTTERINGEN, Parkvej 29
TAASTRUP, DANMARK

Vannmerket i 1867/68 utgaven

Ved F. C. Moldenhauer jr.

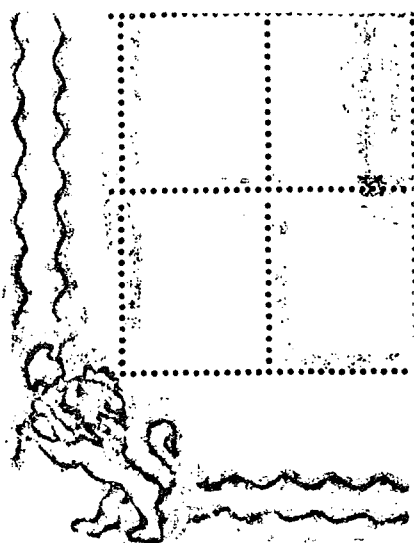

Fig. 1. Det ordinære vannmerke.

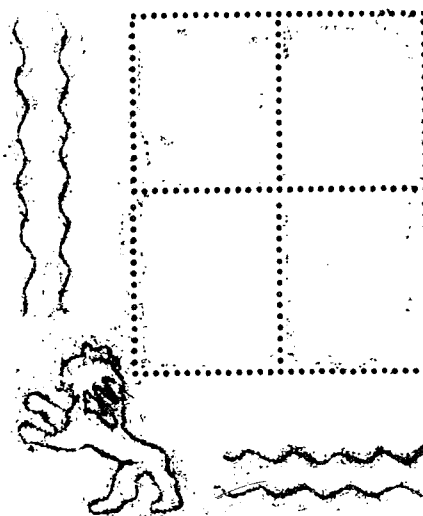

Fig. 2. Vannmerkevarianten.

Jellestad skriver om papiret for 1867/68 utgaven i sin oversikt over skillingsmerkene (NFT særtrykk nr. 2):

«Det er nyttet to sorter papir, først samme tykke gullige formpapir fra Bentse Brug som i den forrige utgaven og med samme vannmerke — løve i hjørnene og to bølge-linjer langs arkets kanter. Siden bruktes tynt hvitt papir fra Thv. Moestue & Co. Papiret fra Bentse Brug ble nyttet til hele opplaget av 2skill2 og første opplaget av 4skill4.»

Slår man tilbake i særtrykket til 1863 utgaven finner man som fig. 10 gjengitt vannmerket som fantes i papiret på denne utgave, og som altså også er brukt i 1867/68 utgaven. Jeg er fri nok til å påstå at den gjengitte illustrasjon i Jellestads artikkel-

serie ikke er helt identisk med vannmerket som fantes i denne utgave, og gjengir derfor som figur 1 på denne side et fotografi av vannmerket i et vanlig ark 2 skill 2.

I sine artikler nevner JJ intet om at vannmerket kan forekomme beskadiget, men da man kjenner til beskadigelser av andre vannmerker er det jo nærliggende å anta at slike beskadigelser har vært kjent også for denne utgaves vedkommende. (Jfr. manglende krone i CA skrift vannmerket fra Eng.kolonier). Den eneste henvisning til defekt vannmerke som jeg er kommet over for denne utgaves vedkommende skriver seg fra Harmers auksjonskatalog for salget av Goodfellows samlinger den 4. mars 1947, idet lot 426 er beskrevet som

Forts. s. 47.

Den ansvarlige —

— og den **U**nsvarlige.

Det er en kjent sak at tro kan flytte fjell — og hvis så berget mot formodning står stille — ja da er det intet annet å gjøre enn å trave i Mohammeds fotspor. Mindre kjent er det kanskje at overtro har den samme egenskapen — ja, at dens styrke til sine tider er mange ganger så sterk. Og det som er farlig ved overtroen er at den alltid blir servert på en så selvfølkelig og naturlig måte, slik at bare en snev av tvil på dens sannhet er helligbrøde.

Det var i grunnen fru Langeborg som åpnet våre øyne for overtroens styrke. Når hun i forrige nr. skrev at vi må slutte med å se ned på motivsamlerne — tenk på de unge, sa hun — de er simpelt hen nødt til å gå over til den nye formen for filateli — de har ikke råd til å samle klassisk. De priser vi i dag har på eldre merker ligger langt over hva den yngre garde økonomisk formår — skal de lage en samling på gamle-måten må de arve merkene. Vi må innrømme at vi syntes dette var fornuftig og logisk tale, men fru Langeborg hadde en tilføyelse — «selvom prisene også på motivmerkene, særlig de eldre, er steget formidabelt!» Ja, selvsagt! — det hadde vi ikke tenkt på, motivsamling er jo mere enn dagens nyheter, og dertil er ikke nyhetene heller så rent billige. Ser vi på siste års Europa-merker f. eks., så varierer prisene fra kr. 1,30 til kr. 65,— med en gjennomsnittspris på knapt kr. 10,— pr. serie. Men for at samlingen skal bli komplett må vi gå år tilbake og da blir prisen pr. merke langt høyere. Skal vi så for moro skyld se på hva en Norgessamling koster? La oss for enkelthets skyld regne med 500 merker, og — vel — la oss betale litt over Norgeskatalogen — 2.500 kroner for hele greia. Gjennomsnitt 5 kroner. Da er alle «uløselige» kanoner fra nr. 1 til 12 øre mattgrønn med.

Aha, vil den skarpe leser si. Europa-merkene er priset postfrisk mens Norges-samlingen var stemplet. Rett nok — som seg hør og bør er katalogsamlingen brukt og motivsamlingen ubrukt, men det spiller forresten liten rolle, — prisene er for siste kategori praktisk talt lik for brukt og ubrukt. Selvsagt kan en ha en motivsamling av brukte merker, men da må de være stemplet på en helt spesiell måte — så å si være — om ikke håndplukket så i hvert

fall håndstemplet. Det er Odd Grahms egne ord så det behøver vi ikke tvile på.

Vel, la oss ikke kives om stempling. Motivfilatelistene vil sikkert blåse av vårt regnestykke, og fortelle oss at merkene de kjøper vi som nyhetsabonnement til face value med en liten avanse til handleren. Å operere med katalogpriser er latterlig. Der har vi et utslag av overtroen igjen. De unge kan ikke samle merker som de skaffer seg ved nyhetsabonnement. De må for å lage en temasamling gå tilbake — for en ting er sikkert — samlingens kompletthet teller like meget ved bedømmelsen av en tema som en katalogsamling.

For å si det rett ut: av de sølvmedaljene bergenserne tok på Filos 61 var ikke motivmedaljen den billigste — tvert imot — vi tror den var den dyreste. Og enda manglet samlingen noen kanoner som ingen handler innen eller utenlands har greid å skaffe til veie. Katalogsamlingene derimot var komplette i hovednumrene.

Joda, Grahm, vi vet det — motivsamlingen var ikke riktig tematisk behandlet, men høyere enn sølv hadde den vel likevel ikke kommet. Vi våger å sette den sure hatten vår — og vi skal love at den er skikkelig gjennomsyret i det konstante regnværet vi har hatt siden vi tørket den på Filos 61 — vi setter den på at en temasamling er like dyr som en tilsvarende katalogsamling. Det er som nevnt tindrende klart: komplettheten teller like meget for begge deler, og da blir det spørsmål etter de «klassiske» motivmerkene — disse spekulasjonsutgavene som omsettes til tresifrede priser. For ingen steder er det slik en velsignet jobbing som nettopp i motivmerkene.

Men hvorfor alltid snakke om utstillings-samlinger? En motivsamling kan en lage akkurat slik en selv ønsker det — ta med og utelate etter eget ønske og egen pengepung. Riktig, men akkurat det samme er tilfelle med en landsamling. Her om dagen så vi en verdenssamling som tilsynelatende var absolutt komplett. Det var tegnet ramme rundt hvert merke og ordnet så det var en fryd å se på. Hemmeligheten var at vedkommende kun hadde laget rammer til de merkene han hadde — så å si alle

—>

Hedersgjesten

Norsk Filatelistisk Tidsskrifts Hederstegn til Carl A. Pihl på 60-årsdagen.

— Jo, hjertelig takk — sier 60-åringen i en forskuddsprat. Det var jo både overraskende og morsomt å få NFT's Hederstegn for 1961. I betraktning av at stoffet i den nye bypostkatalogen vesentlig er bearbeidelse og/eller resultat av velvillige medhjelperes studier må vel æren kanskje sies å være noe ufortjent, men selvfølgelig er det inspirerende å konstatere at katalogen åpenbart har høstet oppmerksomhet og interesse.

— — —
Jo da, beskjedenheter er en dyd, og det er tydelig at ing. Pihl ikke har forandret seg mye i det halve året han har kommet nærmere de seksti siden vi startet dette intervjuet nede i restauranten i Handelstanden aftenen før åpningen av Filos 61. Mens ing. Pihl gnagde kyllingbein betydte han at nei han hadde da intet å fortelle — jovel bypost, men det var da ingen ting — ja og så selvsagt litt helsaker — jo også litt Island hadde han vært borti, men det var nå lenge siden. Da våre finske venner Ahlströms og Karmas innfant seg på arenaen ble vi enige om å utsette intervjuet, og det har vi altså gjort helt til vi nå har denne dobbeltanledningen.

— Vel, ing. Pihl, vi får gå på med ny frisk. Hvorfor samle på bypost?

— Jo, det er en av mine egenheter. Jeg begynte alt som guttunge å samle frimerker, som generalsamler naturligvis. Da jeg ble eldre spesialiserte jeg meg og valgte da de nordiske land. Jeg kom ganske langt på dette området, og under krigen skrev jeg en oversikt over Islands frimerker. Dette opuset ble forresten utgitt som særtrykk av NFT i 1946. Men allerede på et tidlig tidspunkt, ennå mens jeg var som travlest opptatt med disse tingene, begynte kravet om

kanonene manglet. Hvorfor skal ikke det som er tillatt for Tor også gjelde for Låke?

Det er sikkert flere enn oss som har gått i bøyten — som har levet i den overtro at den «billige» motivfilatelen hører ungdommen til. Denne «sannhet» er nemlig servert oss så mange ganger og garnert med så mye lysegrønn hyrdetale at vi har mistet vurderingsevnen.

Men hva sier ikke salig fader Holberg! Hvad som i et Land er Sandhed er i et andet Land Løgn.

andre jomfruelige områder å melde seg. Jeg hadde en følelse av at jeg med mine nordiske land tråkket i oppgatte og tildels nedslitte stier. Dette er jo smak og behag — kanskje jeg er noe kresen slik, men jeg liker best det spennende — det uoppdagede. Så ble det da helsaker og bypost. Den sistnevnte har jo den fordel at det er et avsluttet hele, og at den spenner over et relativt begrenset område. Men et morsomt område. Jeg solgte og byttet bort hele min Nordensamling og konsentrerte meg om Bypost og Helsaker — sistnevnte ubrukt.

— Er det mange bypostsamlere i dag?

— Nei så mange er det ikke. Av de store er det da særlig R. E. Bles i Rotterdam og her hjemme vet jeg at Hannevik i Borre, dr. Gellein og ark. Schou har en del, men hvor meget kjenner jeg ikke sikkert.

— Så har vi jo den fantastiske samlingen til Thune som han donerte til Postmuseet.

— Ja, det er en flott samling, men uten å skryte tror jeg nok ikke jeg ville bytte. Vi har selvsagt begge unike ting, men — nei jeg holder nok på min.

— Ja, der har vi den pihlske beskjedenheter igjen. La oss bare slå fast at ing. Pihls bypostsamling er den største i verden i dag. Men hvordan har De så kommet over alt dette?

— Jeg har nå kjøpt og byttet til meg alt jeg har kommet over, og hvis det er noen som har bypost eller ubrukte helsaker så er jeg veldig

keen på å få se det. Særlig på bypostens område er det mye å finne enda — samlingen skal jo foruten merkene også omfatte stempler — helst mange forskjellige på hver utgave. På helsakene er det mange ulike trykninger og andre ting å finne — så er det noen som har noe så kjøper jeg med glede.

— Ja, også brev vel, når det gjelder byposten?
— Selvsagt — brev er jo det morsomste av alt.

Alle samlere burde legge mye større vekt på hele brev i sine samlinger. Frimerket er en ting, men det er først et hele når frimerket er på brevet.

— Nå har De gitt ut Særtrykk over Islands frimerker i 1946, Katalog over Norges Helpost sammen med T. Soot-Ryen m. fl. og nå Katalog over Norges Bypost som vel kommer ut som egen bok i slutten av året. Hva blir så neste?

— Hyderabad!

— Aha, Katalog over Hyderabads frimerker NFT særtrykk 19—?

— Nei, ikke slik å forstå. Det blir nok byposten og helsakene som blir mitt virkelige samlerområde resten av livet, men alle kilder syns nå uttømte, og da må en jo kaste seg over noe nytt og uprøvet. Kanskje jeg burde slå meg sammen med Grahm og begynne med motiver...

— Ja, men det måtte jo være noe jomfruelig.

— Hvorfor ikke pornografi på frimerker. Kan jo begynne med Goya's «La Maja desnuda» fra Spania.

— — — — —

Siviling. Carl A. Pihl har i årenes løp plukket en rekke medaljer og utmerkelser for sine samlinger. På Norwex ble det forgylt sølv både for bypost og helsaker samt hedersmedalje fra American Society of Philately. På Stocholmia sølv og hederspris for helsaker, og på Finlandia året etter forgylt sølv og ærespris for byposten. I fjor stilte han ut i æresklassen både på Bergen 1961 og Filos 61 og på Gothia fikk han forgylt sølv og ærespris.

Så står det da bare igjen for oss å gratulere med veloverstått 60-årsdag, og så håper vi at alle som har bypost eller ubrukte helsaker vil sende det til siviling. Carl A. Pihl, Sturlas vei 6, Holmen, Oslo. Det er den beste fødselsdagsgaven han kan få, og dessuten vil kanskje dine beskjedne eksemplarer være med å fylle et hull eller bentfrem være en missing link i det store.

BYTTEFORBINDELSE

søges i hele Skandinavien. Giver Danmark.

MARTIN BRO

Nygade 3 — Lemvig.

DANMARK

Meddelelser fra Forbundet.

Forbundets landsmøte og representantskapsmøte 1962.

Etter lovene skal landsmøte, og i forbindelse med dette, representantsskapsmøte holdes i 1. halvdel av 1962.

Styret har besluttet å arrangere møtene på Geilo i pinsen, og det blir denne gang Norsk Filatelistforbund som kommer til å stå som arrangør. I den anledning har Forbundet fått reservert Bardøla Høyfjellspensjonat på Geilo, som har plass til ca. 40—50 gjester og bra med møtelokaler.

Den offisielle åpning av landsmøtet vil finne sted om aftenen den 9. juni, men det vil være anledning til, for dem som måtte ønske det, å komme fredag den 8. juni om ettermiddagen eller kvelden.

Prisen blir meget rimelig, idet vi har fått en fast pris på kr. 90,— pr. deltaker, alt inkludert fra et måltid fredag aften til og med frokost mandag morgen. I denne pris er også inkludert 10 % service samt en festmiddag søndag. For dem som kommer senere, kan det regnes med noen reduksjon i prisen.

Forbundsclubber og representanter er allerede orientert om saken ved spesielt sirkulære og anmodet om å sende liste over deltakere til Forbundets sekretær. De som ønsker å delta, anmodes derfor om å melde fra til sin klubb så snart som mulig.

NORSK FILATELISTFORBUND

Arnstein Berntsen,
president.

Leiv A. Brecke,
sekretær.

God investering.

H. R. Harmer Ltd. solgte på sin auksjon over Sir Andrew Clark's samling klassiske kolonimerker en hel del verdensrariteter. Prisene som ble oppnådd, lå langt over det man hadde ventet. Det kan kanskje være av interesse å nevne noen tall fra denne auksjon. Et eksemplar av Bermudas Postmaster Perot merker fra 1848 som Sir Andrew kjøpte hos Harmer i 1954 for £ 950, ble den 29. januar solgt for £ 3200. Et i d Mauritius merke fra 1848 som eieren hadde kjøpt på Caspariauksjonen i 1957 for £ 270 skiftet nå eier for £ 525. Et brev adressert til «The Comptroller General of Convicts Van Diemen's Land» som eieren også kjøpte på Caspariauksjonen i 1958 for £ 450, ble nå solgt for £ 825. Dette er de 3 mest fremtredende eksemplarer på hvorledes prisene i dag stiger på sjeldne merker i god kvalitet.

Frimerkepressen går.

Island.

Arets 2 blomstermerker i verdiene 50 aur og 3.50 kr. blir utsendt den 23. mars. Merkene er trykt i flerfargetrykk og gjengir henholdsvis Campanula Rotundifolia og Ranunculus Acris. Opplaget er ubegrenset.

Sverige.

Den 21. mars kommer 2 nye frimerker til 100-årsminnet for kommunal lovgivningen av 1862. Verdiene er 30 øre og 2 kroner. Fargen er henholdsvis blå og rød. Den laveste verdi blir som vanlig utgitt både to- og tre-sidig tagget.

Belgia.

Til minne om arkitekten baron Horta ble det den 15. februar sendt ut et 3 F merke med bilde av fasaden på Horta-museet. Horta var født i 1861 og døde i 1947.

Ceylon.

I anledning feiringen av speidernes 50-årsjubileum på Ceylon ble det den 26. februar sendt ut et merke i verdien 35 cents. Jubileet vil ellers bli feiret med en nasjonal jamboree i Colombo. For tiden er der 19865 speidere på Ceylon.

Egypt.

Den 2. januar ble det utsendt et røddbrunt 10 mills merke i anledning postens dag.

Til 1 års-jubileet for den afrikanske overenskomst i Casablanca ble det den 4. januar sendt ut et blågrått merke pålydende 10 mills.

Den 12. februar ble det utsendt et merke med Lumumbas bilde og frihetsfakkelen over Afrika. Verdien er også i dette tilfelle 10 mills.

Eire.

Til minne om de to irske forskere John O'Donovan og Eugene O'Curry utgir det irske postverk 2 frimerker den 26. mars. Curry og Donovan er kjent som de største av de irske forskere som i forrige århundre begynte å redigere, oversette og samle de gamle middelalderiske irske kildeskrifter, både historiske litterære og juridiske. Frimerkene blir i verdiene 3 d, mørkerød og 1 s 3 d, purpur.

England.

I forbindelse med postfolkene's «work to rule» streik ble bl. a. ombringelsen av pakker i London fullstendig nedlagt. Kun pakker fra europeiske land ble brakt rundt. I denne forbindelse ble det bl. a. privat opprettet forskjellige pakke om-

bringingskontorer, og en del av disse fikk også i den korte tiden de eksisterte utgitt sine egne etiketter eller frimerker. London Emergency Delivery Service utga ennå ikke utgitte lokalfrimerker fra Carn Iar med overtrykk «LONDON DELIVERY» og for å gjøre salgsmulighetene ennå større ble disse merker også overtrykket «EUROPA». 14.000 utaggete og 70.000 taggete serier ble i alt forsynt med disse overtrykk. Portoen for denne tjeneste var 2 s 6 d for en pakke på 2 lbs. og 3 d pr. lb opp til et maksimum av 5 s 6 d for en 14 lbs pakke. Verdiene var 1d, 6d, 1s og 5s. Selv om denne privat-tjenesten opphørte da postfolkene opptok sitt arbeid igjen, er frimerkene gyldig for pakkefrankering til 31. des. 1962!

Forenede Nasjoner.

I nr. 1 meldte vi at FN's første merker i år skulle komme den 19. februar. På grunn av forskjellige forhold ble denne utgave først utsendt den 28. februar.

Ghana.

I anledning innvielsen av havnen Tema og byen ved samme navn utga Ghana den 10. februar en serie på 3 merker. Verdiene er 3 d, 1 s 3 d og 2 s 6d. Havnen i Tema er begynnelsen til det gigantiske Volta-prosjektet som bl. a. er støttet av U.S.A. Der er bl. a. bygget en molo som stikker mere enn 1½ km ut i sjøen, og en førsteklasses havn er derved skapt. Den nye by er anlagt hvor det før var bare villniss, og er i første omgang planlagt for 250.000 mennesker.

Haiti.

Som følge av suksessen i forbindelse med utsendelsen av Duvallierfrimerkene med overtrykk den 28. desember har Haiti den 21. februar sendt ut ytterligere 4 merker med samme overtrykk, denne gang i rødt. Verdiene er vanlig post 1 og 2,50 gourde og luftpost 2,50 og 7,50 gourde. Samtlige merker er overtrykket med UNICEF's symbol og tilleggsverdi + 50 centimes. Opplaget er bare 10.000 serier.

Malaya — Kelantan.

Brukkserien med portrett av den nye sultan blir den 1. mars supplert med følgende verdier: 1, 2, 4, 5, 8 og 20 cents. Motivene er forøvrig de samme som ble benyttet i den forrige bruksserien.

Malaya — Selangor.

Den 1. mars utsendes følgende verdier i bruks-serien med portrett av den nye sultan: 1, 2, 4, 5, 8 og 20 cents.

Nigeria.

I anledning de afrikanske og malagesiske staters konferanse i Lagos sendte Nigeria ut en serie på 5 merker den 25. januar. Verdiene er 1 d, 3 d, 6 d, 1 s og 1 s 3 d.

Polen.

2 frimerker i verdiene 40 og 60 gr. ble utsendt den 12. desember 1961 i forbindelse med den 15. østeuropeiske økonomiske samarbeidskonferanse i Warszawa.

Portugal.

Den portugisiske nasjonalgarde feirer i år sitt 50-årsjubileum. I den forbindelse blir det sendt ut en serie på 3 merker. Verdiene er 1, 2 og 2,50 Esc. Merkene er i flerfargetrykk.

Russland.

Den 6. februar ble det utsendt et 4 kopek merke til 25-årsjubileet for det sovjetiske folkedansensemble.

Seychelles.

Den nye bruksserien med bilder fra landets fauna, næringsveier og kjente bygninger ble utsendt den 21. februar. Verdiene er 5, 10, 15, 20, 25, 35, 40, 50, 70 cents og 1, 1,50, 2,25, 3,50, 5 og 10 Rs. Merkene er i flerfargetrykk.

Sveits.

Arets utgave av propagandamerker kommer den 19. mars og består som vanlig av 4 verdier. 5 c verdien viser de sveitsiske statsbaners nyeste elektriske tog, som brukes på den trans-europeiske express. 10 c verdien gjør oppmerksom på verdensmesterskapet i roing som holdes i tiden 6.—9. september på Rotsee i nærheten av Lucerne. 20 c verdien minner om at det den 1. august i år er 50 år siden jernbanestasjonen på Jungfraujoch ble åpnet. Dette er Europas høyest beliggende jernbanestasjon, og banen opp dit er en stadig beundret teknisk prestasjon, som har gjort alpe-landskapene tilgjengelig for tusenvis av turister. 50 c verdien er sveitsernes bidrag til kampen mot malariamyggen.

Det europeiske kontor for verdens helseorganisasjon sender samme dato ut 50 c verdien av den løpende tjenestemerkeserie overtrykket «ERADICATION DU PALUDISME» som sitt bidrag til kampen mot malariamyggen.

Tsjekkoslovakia.

Den 5. februar ble det sendt ut en serie med sportsmotiver. Merkene er utgitt i anledning forskjellige sportsstevner som finner sted i løpet av 1962, og verdiene er 30, 40 og 60 heller, 1, 1,20 og 1,60 Kcs.

Tyrkia.

Den 18. februar ble det utsendt en serie på 2 merker til minne om 10-årsdagen for Tyrkias medlemskap i NATO. Verdiene er 75 og 105 kurus. Opplaget er 1 mill. sett, og fargene er henholdsvis blå og rød. Den 7. april kommer Tyrkias malaria merker. Opplaget blir 600.000 serier, og verdiene 30 + 5 og 75 + 5 kurus.

Meldinger om nye frimerker fra Nederland.

Den nederlandske filatelisttjeneste ber oss medele leserne følgende:

Hvis De ønsker opplysninger om de nye frimerker fra Nederland, kan De sende Deres navn og adresse til:

Philatelic Service of the Netherlands PTT,
12, Kortenaerkade,
THE HAGUE,
Netherlands

og De vil få tilsendt gratis fargerike foldere med bilder og beskrivelser av alle nye utgaver av frimerker fra Nederland og Nederlands New Guinea. Folderne sendes med filatelistisk frakatur. På forespørsel vil kontoret også gi opplysninger om tidligere utgaver av frimerker fra de 2 land.

Vannmerket.

Forts. fra s. 41.

følger. «1866/68 2 sk. two mint lower-right corner blocks of six, one block showing wmk. variety no head to axe». Denne lot kjøpte min far på auksjonen og betalte den gang £ 2 for begge blokkene. Siden er blokken blitt solgt til en norsk samler, da den ikke hadde noen interesse den gang for vår samling som bare besto av brukte merker. Jeg er nå ikke i stand til å angi hvor den kan befinne seg.

For noen uker siden fikk jeg hjem fra en handler i England dennes lagerbok av norske merker fra nr. 1 til og med skravert posthorn. Som jeg pleier å gjøre med slike, utvalg satte jeg meg ned for å se om jeg kunne finne noe morsomt som var gått handlerens øye forbi, eller som han ikke hadde vært oppmerksom på var sjeldent. På min søken kom jeg og til 2 skill 2 hvor der bl. a. var en ubrukt blokk (24 stk.) fra øvre venstre hjørne og en ubrukt fireblokk fra samme hjørne, begge med full arkrand. Selv om jeg i grunnen ikke var særlig interessert tok jeg en titt på vannmerkene, 24-blokken var helt ordinær — og er gjengitt som vannmerket på fig. 1 —. Men rosinen i pølsen fant jeg på fireblokken — løven hadde her en helt annen form enn den skulle ha, og den manglet dessuten hele øksen — ikke bare øksebladet, og dessuten halen, ja jeg vil gå så langt som å påstå at løven aldri har hatt hverken øks eller hale. Ved vår klisjé-leverandørs hjelp har vi forsøkt å kopiere de to vannmerker på hverandre (fig. 3) for å illustrere forskjellen på de to løver, og liksom forskjellen i bølgelinjene, men resultatet er ikke så godt som man kunne ønske det. Den oppmerksomme leser vil imidlertid ved å studere fig. 1 og 2 lett kunne se at der er stor forskjell på løvene i de to vannmerker — begge er kontaktkopi i naturlig størrelse så sammenlikningen vil ikke halte på noen måte. Jeg antar for nærværende at dette fenomen ikke er tidligere kjent, og vil derfor sette stor pris på om samtlige eiere av blokker med arkrand av nevnte merke — eventuelt av 14 øre på 2 skill 2 ville se etter vannmerket på disse, og eventuelt meddele meg om de finner noe liknende. Håndboken er jo som bekjent under arbeid, og jeg går ut fra at komiteen vil ha interesse av å nevne et slikt forhold.

Mange spørsmål kan man stille seg i et slikt tilfelle: Er det brukt en tredje sort papir, eller er et hjørnevannmerke blitt beskadiget og så skiftet ut med en liknende løve under fremstillingen av papiret — i begge tilfelle skulle man ha lov å anta at der må finnes flere av disse varianter. Kunne man finne et helark med tre

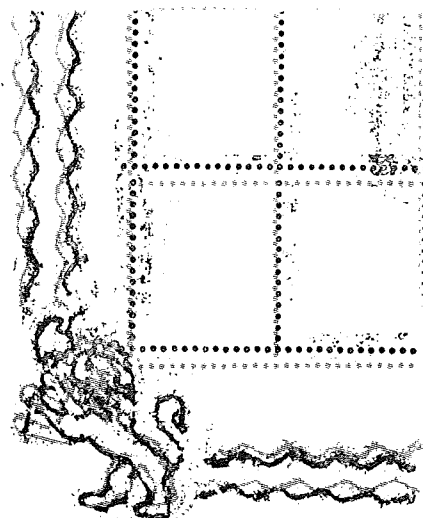

Fig. 3. De to vannmerker sammenkopiert.

normale løver og en av «mine» defekte løver er jo svarene gitt med en gang — men inntil der dukker opp noe slikt tillater jeg meg å utfordre d'herres spesialister på 1867/68 utgaven til å fremkomme med sine synspunkter i NFT.

HIPP HURRA

Vi gnicket oss i øynene opptil flere ganger og mumlet stille for oss selv at her må det være noe galt. «20 medlemmer ble opp-tatt» sto det i referatet fra møtet den 22. jan. i Moss Fila-

telistklubb. Det skal sikkert være 2 tenkte vi, men referenten hadde sikkert vært forberedt på en slik reaksjon fra vår side så han bragte liksågodt navnene på alle tyve. Og ikke nok med det. I neste referat kom det ytterligere tre — 23 nye medlemmer på 3 uker. Ja, slå den hvo der kan.

Vi bøyer oss i støvet for Moss Filatelistklubb og ønsker dem lykke til med de nye medlemmene, og en hjertelig gratulasjon med resultatet.

Vel blåst! mossinger. Vi har alltid trodd at kråkene bare flakset, men heretter forstår vi at Mosskråkene har svaleflukt over seg.

De nye 22 mm-stemplene.

TILLEGG NR. 3.

Abelsø
Alverstraumen
Andvikgrend
Askelandsvåg
Atna
Bakfjord i Finnmark
Barstadvik
Bergen anv.
Bergen—Kronstad
Bergen Laksevåg
(L.nede)
Bestun
Bjugn
Bjørkelangen
Blindern
Bonakas
Brandal på Sunnmøre
Bratsberg i Strinda
Bratttjer
Breidablikk
Breivik i Sørøy
Breland stasjon
Brennsundvik
Briseid
Bruflat
Bruhagen
Brydalen
Byre
Byremo
Bøler
Børgenhaugen
Bøvika
Drammen—Brakerøya
(ny type)
Dyrstad
Eidfjord i Hardanger
Eikebergdalen
Eiken
Eikenesvåg
Ekne
Elnesvågen
Erikstad
Espe
Farsund
Fjell
Fjølrika
Flekkerøy
Florø
Flåvær
Foldrøyhamn
Fosn
Foss i Bjelland
Fosser i Høland
Fossnes
Frafjord
Frestli
Frøyse
Føling
Geitanger

Geithus
Gisløy
Gjerstad
Gjettum
Glein
Glittre sanatorium
Glomfjord
Glåmos
Godnes
Granvollen
Grunnfarnes
Grønvollfoss
Gåsbakken
Gåshopen
Hakadal
Hakkstabben
Hallarøy
Halsa i Helgeland
Hammerfest
(endret type)
Hanke
Haslum
Hauketo
Heggjebygda
Heggåsen
Heimsjøen
Helgådalen
Hellesvik (2 typer)
Hemnes i Høland
Hemnskjel
Hemsedal
Hernar
Hinderåvåg
Hjelmeland
Hjuksebø
Hogset
Holldalsfoss
Holmfjell
Holseter
Hongset
Hopegrendi
Hordvik i Nordhordland
Hornnes
Huglo
Hustad
Husøy i Senja
Hyen
Høgeset seter
Hørsand
Høylandet i Namdalen
Håkonsund
Indre Kvarøy
Ingedal (2 stj.nede)
Innbjoa
Inndalen
Isane
Jakobsnes
Jar
Jelsa

Jevnaker
Jøkelfjord
Jørstad
Kastneshamn
Kautokeino
Kjelling
Kleppholmen
Klett
Knabnes gruvor
Knappskog
Koland
Kolbeinsvik
Kollstad
Konsmo
Korsvegen
Korsvoll
Kroksund
Krøderen (3 stj.nede)
Kvalnesodden
Kviby i Alta
Lade
Lakselv
Lakselvbukt
Leirfjord
Lierbyen (3 typer)
Lierfoss
Lifjorden
Lillesand
Lisleherad
Listølen
Ljan
Ljosland
Lofts—Eik
Longerak
Låvong
Marvik
Marøy
Maura
Maurnes
Meistervika
Midtsnertingdal
Mjelde
Mjøndalen
Mo i Høland
Monsøy
Montebello
Mosnes
Mosterhamn
Myklebostad
Mysusæter
Mørsvikbotn
Måren
Natland
Nerlandsøy
Nesoddtangen
Nordbyhagen
Norddøy
Nord—Fogn
Nordkjosbotn

Nord—Solvær
Nord—Torpa
Nordøyvågen
Nærøysteine
Ofstadsjøen
Ona
Onsrud
Onøy
Os (endret type)
Oslo bko (2 typer)
Oslo—trsp. V
Oslo 13
Oslo 14
Oslo collis postaux
transit
Oslo—Sagene
Oslo—Skillebekk
(4 typer)
Oslo—Solli
(endret type)
Oteren
Randaberg på Jæren
Rauland
Rena
Roa
Romedal
Rubbestadneset
Rustad i Hurdal
Rødland
Rønningvåg
Røyksund
Saltnes i Råde
Sand
Sandvika
Sarpsborg
Seierstad
Selfors
Seljeli
Skaun
Skien
Skilrud
Skjeljanger
Skjoldhaug
Skjørsand
Skodvin
Skotselv
Skulgammen
Skutvik
Slettmo
Slåttevik
Smedlund
Snik
Sogndal i Sogn (tredje
type)
Sola (endret type)
Sortland
Stallvik
Starvaren
Stathelle

Stavang i Sunnfjord	Søreidgrend	Valand	Ørvella
Stavenes	Sørkil	Valevåg	Østre Kolbu
Stavseng	Tansøy	Vatneli	Øvereng
Steinvik	Tappeluft	Veidholmen	Øvre Lårdal
Stensli	Tepstad	Vestfossen	Øvre Ullern
Stonglandshals	Tistam	Vestre Glemmen	Åbogen
Storruste	Trengereid	Vestvoll	Abål
Straumsjøen	Trolla	Vigmostad	Ådlandsvik
Straumnes i Senja	Trondheim—Singsaker	Vigra	Ålesund
Strømmen	Tuddal	Vik i Helgeland	Alo
Sunde i Sunnhordland	Tyinkryssset fjellstove	Vikeland	Ålstad
Sundlia	Tysværvåg	Vinstra	Årdal i Ryfylke
Surtebogen	Tønsberg	Vollom	Årstein
Svanvik	Uggdalseidet	Vollstad	Arvik i Sunnhordland
Svartnes i Ballsfjord	Ulnes	Ygre	Bergensbanen O
Svelgen	Ulvøya	Yrkje	Sogn og Fjordane E
Sygnefest	Uskedalen	Ytre Alvik	Sogn og Fjordane F
Søgne	Utkjerr	Øksfjordbotn	Trondheim—Kirkenes O
Sørbøvåg	Vaksvik	Ørnes	Trondheim—Kirkenes V

O. M.

Priser i Norgeskatalogen.

Det er en meget utbredt misnøye med prisene i Norgeskatalogen og stort sett kan en vel si at de som sitter med merkene synes at disse er priset for lavt, mens de som skal kjøpe dem synes at prisene er mere enn høye nok. Her har katalogkomiteen prøvet å ta midt på treet ut fra de erfaringer den har om salg og kjøp av norske merker, man venter likevel ikke at det noen gang skal bli noen almen tilfredshet med prisansettelsene.

I Tidsskriftets nr. 1 for i år hadde herr Finn Aagaard et innlegg om inkonsekvens i prisene på varianter og nevner noen eksempler på dette. Nå er prisingen av varianter betydelig mere komplisert enn for ordinære merker hvor det hurtigere og sikrere danner seg et noenlunde fast prisnivå. Omsetningen av varianter er uendelig meget mindre og forhold som tilbud og etterspørsel, interesse for de forskjellige utgaver o. s. v. kommer meget sterkere inn i bildet. Og komiteen må i sine ansettelsler følge de priser som den vet blir betalt. Dette er tilfelle både for nr. 277 og for nr. 428—30.

Særlig for den siste av disse to varianter er det samlernes interesse som spiller en stor rolle for prisen. Varianten er meget populær og sterkt ettersøkt ikke minst av de etterhvert ganske tallrike samlere som kvier seg for å samle bare senere utgaver av Norges frimerker.

Så var det nr. 375. Her er det da mere eller mindre moderate forskyvninger som er priset. Den meget sterke forskyvning av 25-tallet som dekker løven (jfr. Tidsskriftets aprilnr. 1950) må selvsagt i en ganske annen prisklasse. Men komiteen anser seg ikke kompetent til å fastsette en pris her hvor antallet av kjente eksemplarer og salgspriser av oss helt ukjent. Men vi er enig i at varianten skal med i listen om enn uten prisangivelse. *Komiteen for Norgeskatalogen 1961.*

Over alle grenser.

Redaksjonen har i den senere tid mottatt en rekke bytteønsker fra utenlandske samlere og skulle noen av leserne være interessert i disse kan adressen fåes fra redaksjonen mot innsendelse av adressert frankert brevkort.

Italia: Enzo Manetti er invalid etter poliomyelitt og vil gjerne ha forbindelse med norsk samler for bytte av frimerker.

Øst-Tyskland: Walter Müller ønsker likeledes bytteforbindelse i Norge.

Nederland: Van der Zijden er medlem av The Scandinavian Collectors Group i London, er interessert i norske merker på brev før 1945, nummerstemplete merker, helsaker og Spitsbergen merker på helbrev. Likeså ønsker han alt som har med luftpost å gjøre både etiketter, brever og alle mulige avstemplinger. Han forstår norsk.

En kjent håndverker og forretningsdrivende i Grimstad, urmaker Anon G. Hansen, døde den 4. februar etter et langt og smertefullt sykeleie, 58 år gammel.

Med Anon Hansen har norsk filateli atter mistet en av sine mest trofaste tilhengere. Hans samlinger var mange og rikholdige, bygget opp med omhu og kjærlighet. I det hele tatt — han elsket alt som var vakkert og harmonisk. Han gledet seg over naturen, hagen, blomstene — og selvsagt alt håndverksarbeid av kvalitet.

Han var glad i sin fødeby Grimstad og fulgte dens utvikling fra år til år. Hans interesser spente over mange felter og hans kunnskaper var grundige og rikholdige.

Det er mange som vil savne Anon G. Hansen.

Nordisk Frimærke Centre, Herlev, Danmark har nå gjort opp for seg og sendt frimerker til vedk. medlem av Troms Filatelistklubb.

Hvor bærer det hen med vår hobby?

Av Eg. Harris.

La oss først stille oss spørsmålet: er det ønskelig at interessen for frimerkesamling stimuleres — at så mange som mulig søkes trukket inn i den flokk som finner glede og avspenning ved å sysle med frimerker og frimerkesamling i sine fritunder?

Spørsmålet kan absolutt besvares med et ja! Men til ja'et bør det knyttes én bestemt reservasjon — den nemlig at det ikke bør prekes gevinst, pengeanbringelse, verdistigning o.s.v. som en overveiende «ledertråd» for tanken om å stifte bekjentskap med dronning Filatelia. Frimerker og frimerkesamling skal først og fremst være et hjelpemiddel til hygge, til mulig lærdom og avkobling, en nøkkel til samvær med andre mennesker, tvers over sosiale grenser, aldersgrenser og nasjonale grenser.

Hvordan arter så forholdene seg her hjemme i øyeblikket? Er interessen for frimerkesamling stort sett stagnert, er den stigende eller fallende? La oss se litt rundt omkring.

1. Jeg kjenner ikke til hvor mange klubber som i øyeblikket sokner til Norsk Filatelistforbund (dette burde hvert nr. av NFT ha en kortfattet fortegnelse over). Men man burde kunne vente at *hver eneste norske by* hadde sin større eller mindre frimerkesamlerforening. Så mange personer (eldre og yngre) sysler vel med frimerker i de ulike byer og deres omland at de godt kan fylle minstetallet for en lokal klubb som jeg mener å kunne sette til ca. 15 medlemmer. Jeg har dessverre en svak anelse om at det forventede antall klubber ligger betydelig under tallet for norske byer.

I våre største byer (Oslo — Bergen — Trondheim m. fl.) bør det være plass for flere foreninger, med desentraliserte møteplasser — ved store industrisentra skulle det også kunne vekkes interesse for frimerker og frimerkesamling som fritidsbeskjeftigelse og arbeidsavkobling. Jeg vil også nevne to andre arbeidsgrupper «der frimerkesamling og eventuell frimerkeinteresse kunne gi positive resultater — blant våre ute-seilende sjøfolk, og innenfor de sykes og uføres rekker. Alt sammen en stor og takknemlig arbeidsmark for et våkent, interessert og initiativvillig forbundsstyre.

2. Hvor høyt ligger medlemstallet i de allerede eksisterende frimerkeforeninger? «Giganten» Oslo Filatelistklubb kjenner vi alle. Den er like meget en landsforening som en lokal forening. Hvorvidt det er en fordel eller ulempe for Norsk Filatelist-

forbund skal her være usagt. Medlemstallet i mange av de øvrige norske foreninger er sørgelig lavt — og vel mange steder langt under antallet interesserte som er bosatt i det naturlige foreningsområde. Jeg minner om redaksjonens tidligere teoretiske anslag, som jeg for min del — etter en viss erfaring — tror skyter langt over målet. Men at medlemstallet mange steder er lavt — for *lavt* — er sikkert nok.

3. Hva er så årsaken til dette? Er medlemskontingenten for høyt ansatt? Gir medlemskap ikke det rette utbytte? Er møtene for hyppige — eller det motsatte. Møteprogrammene uinteressante kanskje? For liten brett lagt på en meget vesentlig ting — frimerkeutveksling kanskje? Jeg tror det siste punkt teller meget, og at meget er forsømt på dette område.

Jeg er selv bare en høyst «alminnelig samler» — ingen handler — og er for så vidt ikke i stand til å følge frimerkeinteressen direkte på pulsen. Men meg forekommer den nokså livløs for øyeblikket. Vi har et tidsskrift, og ære være dets virke. Men du verden hvor dødt alt ellers føles.

4. Norske frimerkehandlere gjemmer seg så godt de formår. Blar vi i NFT's annonser finner vi sjelden noe omsetningsliv. Noen ganske få norske annonsører går stereotypet igjen fra nr. til nr. — med budskap om at de fortsatt handler med frimerker (og ikke med ost). Noen friske tilbud (til røverpriser o. l.) har de aldri å vise frem. Bare det at man kan få *en salgskatalog og innkjøpsliste tilsendt mot innsendelse av et visst beløp + returporto og bønn om filatelistisk franke-ring*. Er det så smått bevendt med norsk frimerkehandel i dag at den ikke greier slike generalomkostninger engang, men at disse også må veltes over på samlerne?

5. Har ikke norske samlere selv dubletter som kan settes i omløp? Eller er samlerne så forblindet av skyhøye og spekulative katalognoteringer at de ikke tør kaste materialet ut av frykt for en langt mindre gevinst enn den de hadde regnet med i sin tid? Er markedet kanskje så tregt eller så lite at omkostninger ved eventuell annonsering bare bringer tap?

6. Vi skal nu snu litt på dreieskiven. Skaff Dem informasjonsmateriale fra bl. a. våre nærmeste granneland — Danmark og Sverige. Der vil De finne et helt annet liv og en helt annen rørelse over vår hobby. Og pussig nok — der vil De også støte på mange *norske annonsører* (samlere og handlere) i fagtidsskrifter og dagspresse

som er nesten ukjente her hjemme. Hvordan kan det ha seg? Jo, jeg kan ikke komme til noen annen konklusjon enn at interessen her hjemme i beste fall er stagnert, at interessen for frimerker og frimerkesamling viser tegn på tretthet. Riktignok kommer enkelte skippertak til syne, i form av en eller annen utstilling, en eller annen «president-melding» om at nå er håndboken rett rundt et mangesidet hjørne o. s. v. — men så stopper det opp igjen. Og håndboka er like langt borte. Før hadde man ikke penger, det har man nå. Nå har man ikke det endelige stoff — kfr. «presidentens Godt Nytt år» nr. 1/1962. «mange hvite flekker på kartet må fylles ut før trykkingen kan finne sted (bl. II).

7. Det må være noe galt fatt et eller annet sted. Vi lever i en rastløs og rotløs verden. Bildet skifter fra dag til dag. Det gjelder derfor om å følge med. Være årvåken — følge med — vise oppfinnsomhet — skape nytt — røre i gryta — og stadig puste til ilden! Jeg vil henstille til Forbundet å analysere forholdene, undersøke om det ikke kan «gjøres noe» for å skape litt mer blest (og festivitas) om frimerker og firmerkesamling som en viktig og betydelig fritids- og avkoblingsfaktor — *dog ikke på spekulativ basis!*

Jeg er klar over at filateli har sine bøyger å kjempe mot. Hvem finner på å trekke «bilismen», «turismen» inn i bildet? Vi er inne i den «såkalte velstandsutvikling» i landet — der stadig flere og flere mennesker surrer rundt omkring på sine 4- eller 2 hjuls «Bokreditt» fremkomstmidler. Befolkningen fører en mer og mer «vagabonderende» rullende tilværelse — hovedhobby'n blir «turist», og da kan intet frimerkealbum lenger holde mannen tilbake i sofakroken — og madamen til noe så forhistorisk som et strikkesøy i hånden. Frimerkene blir lagt på hyllen — kanskje for alltid?

Ja — hvor bærer det hen med vår hobby?

Leserne spør.

Vi har mottatt følgende spørsmål:

1. Når man i et album monterer frimerker på brev, er det da nødvendig med hele den tykke konvolutten — eller er det tilstrekkelig med konvoluttens forside eller deler derav?

Skal man montere et brev i sin samling skal dette være hele brevomslaget eller hele konvolutten. Tar man bare med konvoluttens forside eller deler av den, betraktes dette som brevstykke og har atskillig mindre omsetningsverdi enn det hele brev. Gjelder det eldre ting, ansees det for vandalisme å skjære bort deler av brevet.

2. I N.F.T., nr. 1 side 9 av 1948, er det en artikkel om norske frimerker overstemplet Bouvet Øya hvor det spørres etter katalogisering av disse merker. Har Tidsskriftet noen

informasjon om dette og om hvordan disse merker blir betraktet?

Bouvet-øyas merker ble utgitt i forbindelse med den engelske sloop «Milford»s besøk på øya i feb. 1934. Som autoritet for utgaven oppgis den norske konsul i Capetown. Så vidt vites er utgaven aldri godkjent av det norske Postverk, og selv om den er meget interessant, må den likevel betraktes som et uautorisert overtrykk på norske merker, og er derfor ikke medtatt i Norgeskatalogen.

I den utstrekning tid og evner strekker til vil redaksjonen fremover forsøke å svare på spørsmål av almen interesse som leserne måtte sende inn.

Ansvarsfrihet?

I en dansk frimerkespalte har jeg funnet følgende:

Et sorgens kapitel.

«Årets «Europamerker» er åpenbart et sorgens kapitel både for samlere og handlere. Set fra en samlers synspunkt er det høyst beklagelig at modtage brev fra frimerkehandlere, der beklager, at de ikke kan levere de bestilte merker. Har man så ikke lov til at blive «gal i hovedet». Jeg har, til to af landets førende frimerkehandlere, indsendt bestilling på og betaling for komplette samlinger og enkelte af de lande, jeg regnede med ville blive godt byttemateriale. Nu har jeg fra den ene (ham, der annoncerede med de enkelte sæt) modtaget brev med afslag. Fra den anden forhandler modtog jeg brev, hvori der stod at firmaet kun leverede de merker, de modtog fra udgiverlandenes postkontorer.

På en måde kan jeg godt forstå forhandlerne, og så alligevel... Men når man så i nogle dagblade eller i disse forhandleres prislister ser, at de af mig bestilte merker sælges til tårnhøje priser, ja, så er det, at man spørger sig selv, om frimerkehandlerne ingen forpligtelser har over for deres kunder, samlerne. Jeg håber, at det er to tilfældige tilfælde, for jeg kan da ikke tro, at forhandlerne har mod til at behandle kunderne på denne måde, jeg handler aldrig mere på disse to steder! Hvad er der at gøre? Ja, hvis frimerkehandlerne ikke ligefrem vil købe merkerne til forhøjet pris og så lade de samlere, der har tegnet abonnement, få dem til den af dem lovede pris, så burde forhandlerne i hvert fald lade abonnenterne få merkerne til indkøbspris.»

Vi er vel mange i samme båt her i landet også. Personlig følte jeg det slik, da jeg leste artikkelen, at den kunne jeg ha skrevet selv.

Meningen med dette inserat var en liten diskusjon om hva man skal foreta seg med handlere av ovennevnte kategori, og komme til klarhet i ansvarsforholdet. Når en frimerkehandler avetter nyhetstjeneste fra nærmere bestemte land og til for eks. 25 pst. tillegg til pålydende må det, etter min mening, være en garanti fra forhandleren at han først og fremst leverer merkene, og så til avtalt pris. —

Jeg har etter hvert fått flere «huller» i samlingen som vil koste atskillig mer enn beregnet for å få etterfylt! Er det noen som har opplevet det samme?

Gabriel Faye.

Temafilateli.

Herr Kr. Wilhelmsen fremholder i en artikkel i nr. 12 1961 synspunkter som dessverre ikke harmonerer med det vi i dag forstår med begrepet Motivfilateli. Av hensyn til denne samleforms videre utbredelse i vårt land er det nødvendig å gjøre noen bemerkninger.

Herr Wilhelmsen fester seg sterkt ved at jeg så kategorisk fordømmer «utsmykking» og annet uvedkommende i temasamlinger. Ja, jeg gjør det, i fullt samsvar med Fipcos offisielle syn og med det nye Fip-Fipcoreglement. Jeg kan forstå at samlere, som har anlegg for det, syns det er morsomt å smykke albumbladene med tegninger etc. som har tilknytning til det tema som behandles, men det har jo intet med filateli å gjøre. I motivfilateliens barndom for 10—15 år siden, var det en vanlig foreteelse å se motivsamlingene utstyrt med tegninger, malerier, vignetter, ornamenter, prospektkort, utklipp fra aviser og tidsskrifter, ja tilmed pressede planter (i «blomstersamlinger»), — alt dette trykket uvegerlig frimerkene i bakgrunnen. Utsmykkingen — den «ikke-filatelistiske staffasje» — ble samlingenes blikkfangere! Det var vel også en av grunnene til at motivsamlerne den gang ikke ble tatt alvorlig av de «virkelige filatelister» vi var bare billedsamlere. Fipco har helt siden stiftelsen i 1950 ført en systematisk kamp mot denne form for motivsamling, og etter hvert er slike samlinger forsvunnet mer og mer. Dessverre fins der også blant motivfilatelistene «ortodokse» samlere, i alle land, som holder trutt på det gamle og som ikke kan, eller vil, komme bort fra utsmykningsideene. Derfor ser man dessverre fremdeles, på utstillinger, motivsamlinger som skjemmes eller ødelegges av «ikke-filatelistisk staffasje».

Det har kostet års stridigheter å komme frem til det nye fellesreglement for Fip-Fipco vedrørende motivsamlingene, og det er som tidligere nevnt i NFT, resultatet av internasjonalt anerkjente filatelisters interesserte og veloverveide overlegninger i de to organisasjoners Kontaktkommisjon. I og med vedtakelsen av reglementet ble vi offisielt anerkjent som filatelister, og det ble vi dels ved å ofre de siste rester av «utsmykkings-skolen», dels ved å innføre i reglementet de filatelistiske elementer (art. 10, pkt. 3) der fremforalt pkt. 3 b — filatelistiske dokumenter — fikk stor betydning. Med filatelistiske dokumenter menes stempler, helsaker etc. — Reglementet har nu vært i kraft i ett år. Som medlem av juryen på tre store utstillinger har jeg hatt anledning til å bruke det i praksis, og min erfaring er, at det hverken er stivbent eller har arrogante regler. Tvertimot har samleren, innenfor rammen av de retningslinjer som reglementet trekker opp, et vidt spillerom for personlig utfoldelse. Enkelte kommentarer til artiklene viser seg å være ønskelig, slik at feiltolkninger kan unngås — og slike kommentarer kommer. Bl. a. mente mange, at tekstheftet (monografi) til temasamlinger var sløffet i det nye reglement, — det var fastsatt i det tidligere Fipcoreglement — men man finner det igjen i fellesreglementet under betegnelsen «forklarende tekst» i art. 1, (se nedenfor).

Det er ved motivsamlingenes opplegg, monterning, teksting og ved de tematiske motivsamlingers «forklarende tekst» man gir sin samling

et personlig preg. Ikke ved å forsyne den med allskens utsmykking, — i den tro at man på den måten fremhever samlingen og frembringer noe ganske personlig og aparte! Det er ingen grunn til å være redd for at ens egen samling — uten «utsmykking» — skal bli lik enhver annen. Der er, og kan heller ikke gis regler for filatelistisk-tematisk behandling av et tema, enhver har sin egen oppfatning. Så forskjellig er vi at dersom det på en utstilling finnes to eller flere samlinger med samme tema kan og skal ikke to være like. I så fall har en plagiert en annen. Tenk bare på tekstheftet (monografien) som bør følge enhver tematisk motivsamling. I dette teksthefte forklarer man sin samling i detalj: redegjør for historiske fakta, utviklingen innen temaområdet, og nevner herunder med hvilke merker dette er illustrert. Merkebildet beskrives inngående, og de filatelistiske data for de anvendte frimerker tas med (jfr. art. 10, pkt. 3 a) alt dette blir jo noe av en «norsk stil» eller en liten avhandling. Hvem skriver en stil presis som en annen? Her kommer nettopp ens personlige synspunkter og ens egne følelser til sin fulle rett, meget mer enn ved hvilken som helst ikke — filatelistisk utsmykking, som nok er vel ment men som er filatelistisk og tematisk betydningsløs.

Selvsagt er det ikke forbudt å sende «utsmykkede» motivsamlinger til utstilling, — ingen samling blir gått forbi eller «bedømt i null» av den grunn. Alle samlinger får sin pointberegning i juryens protokoll, selv om de ikke er bygget opp etter reglementets retningslinjer. Og så god kan en «utsmykket» samling være — på andre områder — at den til tross for ikke-filatelistisk staffasje oppnår en medalje, hvis valør imidlertid ville vært høyere uten staffasjen. Det har hendt flere ganger. Men samlinger som er det rene tøv kan man ikke vente å finne respons for hos en jury. Av de henved 180 motivsamlinger jeg var med på å bedømme i året som gikk hendte det på en bestemt utstilling at juryen gikk forbi m. a. o. ikke bedømte, 2—to—samlinger, — av den simple grunn at eksponatene overhodet ikke var frimerkesamlinger. Utstillingsledelsen skulle selvfølgelig ikke ha antatt dem til utstilling, langt mindre plassert dem i rammer. Den ene av samlingene hørte nærmest hjemme på en fotoutstilling — den annen på et barnekammer, som den «frimerkelek» den var. Mer er ikke å si om den sak.

Jeg vil gjerne til slutt ennu en gang presisere at dersom norske motivsamlinger skal kunne hevde seg i internasjonal konkurranse må de være bygget opp i samsvar med det nye reglementet, hvis art. 1, 1. og 2. avsnitt — som omhandler «motivbeslektede samlinger» og «tematiske motivsamlinger» — ikke gir hjemmel for anvendelse av ikke-filatelistisk staffasje og ikke-filatelistiske dokumenter i nevnte samlinger. — I de s. k. «motivlæresamlinger» derimot (art. 1, siste avsnitt) kan ikke-filatelistiske dokumenter finne anvendelse, dog i sterkt begrenset omfang (se art. 8).

Utsmykking og uvedkommende ting på albumbladene er uten enhver filatelistisk verdi, og den til slikt tar står man seg på heller å bruke til den tematisk-filatelistiske oppbygging av temasamlingene, for det arbeidet er meget krevende. Det er dog filateliens vi dyrker, frimerker vi samler og stiller ut — ikke grafikk!

Odd Graham.

Hvem eier frankaturen?

NFT har i sine siste nummere på forskjellig vis behandlet spørsmålet om hvem som eier frankaturen.

På dette område — som på enkelte andre — vil det selvsagt være vanskelig å forene et postverks syn på frimerkene med filatelistenes. For etaten som påtar seg bestemte tjenester mot forhåndsbetaling, er frimerket et kontrollmiddel for at slik betaling har funnet sted. Betrachtninger om eiendomsretten til frankaturen vil derfor lett bli en diskusjon ut fra forskjellige forutsetninger.

Det kan vel likevel ikke være noen tvil om at frimerkets filatelistiske side er subsidiær i forhold til hovedoppgaven: å tjene som et kontrollmiddel for Postverket.

Frimerker som er solgt, garanterer en ubestemt eier en ubestemt postal ytelse for et bestemt pengebeløp. Ytelsen avkreves Postverket i det øyeblikk den frankerte postsending leveres etaten til formidling. Postverket må selvsagt ha herredømme over garantiseddelen fra samme øyeblikk og i den utstrekning etaten har faktisk interesse av å utøve en slik rettighet. Dette herredømme gir seg imidlertid bare i begrenset utstrekning det utslag at frankaturen beholdes.

Det er da vel også bare disse konkrete utslagene som har praktisk interesse, — frankaturen på følgebrev, postanvisninger og innbetalingskort. Det er vesentlig disse spørsmålene som er behandlet i NFT og som det har vært et ønske å få belyst fra Postverkets side.

I tidsskriftets lederartikkel i nr. 1 1962 ble det blant annet kritisert at forbudet mot å fjerne frimerker fra postanvisninger blir opprettholdt etter at det er innført sikringsstempler for beløpskontrollen. Disse stemplene gjør imidlertid ikke kontrollen overflødig. For det første er ikke alle poststeder utstyrt med slike anordninger, erfaringene viser at det er høyst påkrevd med en dobbeltkontroll og sikringen blir først satt på ved ankomststedet.

Når det ellers i samme artikkel blir nevnt girokort, så må det bero på en misforståelse. Her er det nemlig bare innbetalingskortene som blir påsatt frimerker, og disse kortene går direkte til Postgirokontoret for bokføring uten på noe tidspunkt å komme i adressatens hender.

Bestemmelsen om at det ikke er tillatt å klippe eller rive frimerkene av følgebrevene, har ikke den bakgrunnen som blir antydning i lederartikkelen: «...at det er gjort så vanskelig for at adressaten av makelighetshensyn skal la frimerkene i fred». Forklaringen vil være helt åpenbar om følgebrevet blir snudd. På baksiden av frimerketalongen er det nemlig plass for ankomststempel og stempel for utleveringsdag. For-

CP 2		PORTO BETALT TAAE PERÇUE		
EXPÉDITION		kr.	øre	
gullfrack — fr. or.				Uttekslingskontoret rive av denne kupongen
Tare ou poids				
Verdivægt Valeur déclarée				
Oppkravtsvægt Remboursement				
Hudavægt Lettreson por expedit				Frimerker seltes her
Total				
1) Fålln, kasse, kartong, korb, gjenst., etc.				
2) Dersom posten ønskes at posten ikke skal utleveres, skal den angis dette ved en påtegning i dette felt og på posten.				
Si Postverket ditt godkjenner du kan se det på postverket, d. 1. januar 1962				

siden har dessuten nederst plass for utgangsstedets datostempel. Dette er tjenestlige opplysninger som det er nødvendig å beskytte av hensyn til senere kontroll og mulige reklamasjoner. Kritikken er dessuten rettet mot den forholdsvis nye ordningen at følgebrev for pakker til utlandet er forsynt med en perforert frimerketalong som blir revet av ved utvekslingskontorene.

Uttekslingskontorene er siste norske instans for pakker til utlandet. Transittlandene og adresselandet trenger bare en påtegning om at portoen er betalt. Det var derfor ikke noe til hinder for at Norge innførte en ordning som lenge hadde vært praktisert av andre land. Ordningen medfører jo også at disse frimerkene som ofte forekommer i de største verdiene, gjør sitt til at kvaliteten i den norske kilovaren høynes.

Det er ellers spørsmål etter hjemmel for ordningen med frimerker på følgebrev og postanvisninger. Det er da kanskje tilstrekkelig å vise til en stortingsbeslutning av 2. mai 1935, hvor det heter: «Klipping og salg av brukte frimerker overlates Det norske Postmannslag...»

Forhåpentlig har disse opplysningene vært til noen hjelp. Det ville være hyggelig om de også kunne bidra til å forklare litt av bakgrunnen for bestemmelser som ikke alltid faller sammen med filatelistenes interesser, og som ofte fører til at Postverket blir tillagt motiver som ikke eksisterer.

Bjørn Storberget,
Poststyret.

Vi takker for svaret og skal få komme med våre kommentarer i neste nr.

Red.

Ostämplade nyheter

hela Västeuropa, USA, UN, Israel, Japan, i abonnemang nominalvärde + 10%. DDR dagspris.
Island Europa 61 Nkr. 6:—
Portugal » 61 » 3:75

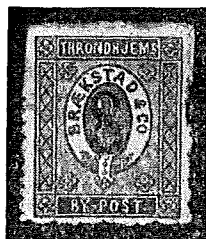
BROR TÖRNEHEIM,

Uppsala 3, Sverige — Postgirokonto Oslo 99 139

NORGES BYPOSTER

Av siv.ing. Carl A. Pihl.

Nytrykk:

N. 3 og N. 5 med nye verdier i svart overtrykk.

N.6. 1 på 2 Sk., grønn.

a. Tynt blålig papir.	
x. Tallets topp buet	— .75
y. Tallets topp rett	1.—
b. Tykt gullig papir	
x. Tallets topp buet	— .75
y. Tallets topp rett	— .50

N. 7. 2 på ½ Sk., mørkeblå-blå.

a. Tynt papir	— .50
b. Tykt papir	— .50

N. 8. 4 på 2 Sk., grønn.

a. Tynt blålig papir	— .75
b. Tykt gullig papir	— .50

N. 9. 8 på 2 Sk., grønn:

a. Tynt blålig papir	— .75
b. Tykt gullig papir	— .50

Mange opplag og fargenyanser. Andre overtrykkstyper fins kanskje.

Skjeve og dobbelte overtrykk forekommer, særlig på N. 9, derimot ikke omvendte.

Nytrykkene hadde full postal gyldighet og kan derfor finnes ekte brukt.

Utaggede er uferdige merker.

Forfalskning:

Frimerke nr. 16 kjennes med overtrykk i en helt avvikende type, bl. a. med lavere og bredere 2-tall. Kan være prøve, men er høyst sannsynlig en imitasjon.

F. 3. ½ på 1 Sk., karminrosa

November 1877. Tidligere motiv i ny tegning. Ovalt midtfelt med verdiangivelse i øre. Tofarget steintrykk i ark à 100 (10 × 10). Papir hvitt til tonet i forskjellige kvaliteter. Tagget 12.

23. 2 øre.

a. Blå, bunntrykk lysegrønt		
a. Tynt papir	— .75	1.50
b. Tykt papir	— .50	1.—
b. Mørkeblå, bunntr. lysegrønt	— .50	1.—
c. Dypblå, bunntrykk grønnngult	— .50	1.—

24. 4 øre.

a. Karmin, bunntr. oransje. Tynt papir	— .50	2.—
b. Rød, bunntr. gul-oransje	— .50	2.50
c. Blårød, bunntr. grågult	— .75	3.50

25. 8 øre, grønn, bunntrykk gult

— .50 10.—

Flere opplag og fargenyanser innbefattet «nytrykk». Taggingen oftest ufullstendig og dårlig. Uregelmessige merkeformater forekommer. Nr. 25 er kjent i vannrette par med utagget mellomrom. Utaggede er uferdige merker eller laget med henblikk på samlere.

Diagonalt halverte nr. 25 på et par brev til samme adressat er sett, stemplet 8.—9. mai 1896. Om i forståelse med Brækstad eller tilsiktete «rariteter» kan neppe fastslås.

Kuriøst nok er utgavens rammetegning «stjålet» fra det amerikanske blå 1 cent frimerke fra 1870 med president Franklins portrett.

November 1878. Som foregående utgave, men redusert format. Steintrykk i ark à

100 (10 × 10). Papir hvitt til tonet i forskjellige kvaliteter. Gummi brunlig, grålig eller fargeløs. Tagget 12.

26. 2 øre.

a. Blå, bunntrykk lysegrønt. Tynt papir	— .25	1.50
b. Mørkeblå, bunntrykk lys blågrønt	— .25	1.50

27. 4 øre, karmin, bunntrykk oransje.

a. Type 1	— .75	2.50
b. Type 2	— .25	— .75

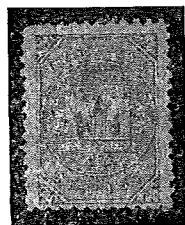
28. 8 øre, grønn, bunntrykk gult

	— .50	7.—
--	-------	-----

Nr. 27 a, tykk brunlig gummi, fra en plate uten —, nr. 27 b, grålig eller fargeløs gummi og noe varierende merkeavstand, fra plater hvor et farget punkt — spennehull — er føyd til i båndets høyre side (i likhet med verdiene 2 og 8 øre).

Mange oppslag og fargenyanser. Nr. 26 med vannrett — og nr. 28 med loddrett dobbelttagging, nr. 27 i vannrette par med utagget mellomrom.

Utaggede ble ikke utgitt; de stammer fra restbeholdninger. Nr. 26 utagget og uten det grønne undertrykk bør vel helst henregnes til makulatur.

1884. Sirkulært midtfelt med Trondheims byvåpen. Steintrykk i ark à 100 (10 × 10). Papir hvitt. Tagget 12.

29. 4 øre.

a. Lillabrun	3.50	3.—
b. Rødbrun-brun	— .50	1.—
c. Gråbrun	— .50	1.—

Utaggede er uferdige merker.

Merketegningen er tydelig inspirert fra det russiske frimerke av 1863 for lokalbrev i St. Petersburg.

Frasett endret våpen og inskripsjon er likheten med det russiske 5 kop. lokalmerke (St. Petersburg) fra 1863 påfallende.

Utaggede merker er uferdige «nytrykk».

I ny tegning lansertes i 1886 en talltypeutgave i fire verdier som praktisk talt var enerådende som bruksmerker helt til By-

postens opphør i 1913, eller nærmere i 27 år. Igjen hentet Brækstad inspirasjon fra utenlandske forbilde, — denne gang var det det lillarøde britiske 2 d. frimerke fra desember 1880 som måtte holde for, med nødvendig tekstendring og dronning Victorias portrettrelief byttet ut med verditall.

De banale og hittil lite påaktede merker rommer i virkeligheten et veld av filatelistisk interesse. Originalgravvren var trolig felles for alle merkene, med de respektive verditall gravert inn separat på overføringssteiner eller på de egentlige trykkplater. Visstnok ble for hver av de to høyeste og lite brukte merkeverdier bare nyttet en plate. Annerledes for verdiene 2 øre og 4 øre hvor opp gjennom årene flere steiner avløste hverandre, og ennå flere plater med et vekslende antall merketyper. Vanskelig tilgang på større blokker enn si ark har hittil ikke gjort det mulig å trenge til bunn i alle detaljer, og den fortsatte katalogisering må med forbehold bare betraktes som et forsøk på systematikk.

1886—87. Verditall i ufarget sirkulært midtfelt. Steintrykk i ark à 100 (10 × 10). Papir hvitt. Tagget 12. Stein I: Smale sider nærmest *uskraverte* og med kileformete utspring. Midtfeltets sirkellinje med et konstant brudd rett ut til venstre for verditallet (unntatt delvis nr. 31 a). Trykte *delelinjer* mellom merkene.

30. 2 øre, brungul. (Mai 1887)	2.—	1.—
31. 4 øre, ultramarin.		
a. Plate 1. (Novbr. 1886)	2.—	1.50
b. Plate 2. (1887)	1.50	1.50
32. 4 øre, oransje. (Okt. 1887)	1.—	1.—
33. 8 øre, fiolett-brunfiolett	— .50	5.—
34. 16 øre, olivenbrun — grålig brun	— .75	7.50

Plate 1 i nr. 31 atskiller seg fra plate 2 ved at bakgrunnens skraveringlinjer stort sett ikke når helt frem til de smale sider, og sirkellinjens brudd oppstår og tiltar først suksessivt.

Utaggede nr. 33 og nr. 34 er uferdige «nytrykk».

1889—99. Som foregående. Stein II: Smale sidelister *skraverte* (unntatt delvis nr. 36) og med kileformete utspring. Midtfeltets sirkellinje uten forannevnte konstante brudd og dens bølgeformige omramning med ujevne konturer nedentil langs venstre side. Uten (nr. 36 a og nr. 37) eller med delelinjer.

35. 2 øre.

Plate 1

a. Sitrongul. (Mai 1891)	3.—	1.50
b. Sennespsgul. (Mai 1893)	3.50	1.50

Plate 2

c. Lys rødbrun.
(Jan. 1895)	10.—	2.—
d. Okergul. (Nov. 1895)	5.—	1.50
e. Oransjegul. (Juni 1896)	3.50	2.—
f. Dyp okergul.
(April 1897)	5.—	1.50
g. Kremgul-gul.
(Juli 1898)	7.—	2.50
h. Lys gråaktig brungul.
(April 1899)	5.—	1.50

36. 4 øre.

Plate 1:

a. Oransje. (Mai 1889)	1.—	1.—

Plate 2:

b. Oransje. (Sept. 1891)	1.—	1.—
c. Rødoransje. (Sept. 1893)	2.—	1.50

37. 4 øre.

a. Karminrød.
(Sept. 1897)	25.—	10.—
b. Rosa-anilinrosa.
(Juli 1899)	25.—	10.—

Ett brukt eksemplar av nr. 35 (plate 1) er kjent, nøyaktig i samme oransje farge som nr. 36 a/b. Tydeligvis et fargefeiltrykk oppstått ved at de to trykkplater er blitt byttet om.

Nr. 35 f/g og nr. 37 a er på tykt gråaktig hvitt og dårlig limt papir. Nr. 36 c og nr. 37 b såvel på tynt som på tykt papir.

Plate 1 i nr. 35 omfatter minst 18 merketyper hvorav 12 med uskravert og 6 med skravert rom mellom midtfeltets sirkellinje og den bølgeformige omramning, plate 2 med visstnok bare 10 av de samme typene med uskravert mellomrom.

Plate 1 i nr. 36 er praktisk talt uten-, plate 2 med trykte delelinjer mellom de enkelte merker.

Nytrykk:

For komplettering av «samlinger» for salg til turister m. m. ble med plate 2 trykt

N. 10. 4 øre, prøyssisk blå	15.—
-----------------------------	------

Forekommer utagget på loddrette sider. Utagede stammer fra restbeholdningene.

Mange ble «cancelled to order», (5.—), se nærmere under avsnittet Poststempler, men fullt postalt gyldig bør nytrykket kunne finnes ekte brukt.

1897. Minneutgave i anledning av Trondheims 900-årsjubiléum. Motiver: Byvåpnet, Domkirken, St. Olav og Munkholmen. Steintrykk i ark à 50 (10 × 5). Papir hvitt. Tagget 12.

38. 2 øre

a. Ultramarin	2.50	3.50
b. Blå	2.50	3.50
c. Prøyssisk blå	2.50	3.50

39. 4 øre, rosa 3.— 5.—

40. 10 øre, grønn 3.50 7.50

41. 20 øre, rødbrun 3.50 —

Nr. 39—41 også i nyanser, om enn ikke så markante som nr. 38. Utagede er uferdige merker fra restbeholdningene.

Desember 1899. Som tidligere talltypeutgaver. Stein III: Smale sidelister *uskraverte* og *uten* kileformete utspring på venstre side, bare svakt antydning på høyre side. Ingen delelinjer.

42. 2 øre, olivengul i nyanser 10.— 1.50

Ca. 1901. Som før. Stein IV: Smale sidelister *uskraverte* og *uten* kileformete utspring på høyre side og øverst på venstre side. Øvre skriftbånds ytre venstre hjørne åpent. Ingen delelinjer.

43. 2 øre, gulbrun 2.— 1.—

44. 4 øre, dypkarmin-karminrød 25.— 10.—

Ca. 1902. Provisorisk utgave. Nr. 44 med ny verdi i svart overtrykk.

45. 2 på 4 øre, dypkarmin — karminrød — 100.—

De 10—12 kjente eksemplarer er alle stemplet.

Ca. 1902. Som tidligere talltypeutgaver. Stein V: Smale sidelister *skraverte* og med kileformete utspring, men svake på venstre side. Ingen delelinjer.

46. 2 øre, oransjegul i nyanser 10.— —.75

1904—10. Som foregående. Stein VI: Smale sidelister *uskraverte* og med kileformete utspring. Åpent brudd i den bølgeformige omramning, i bølgedal en bølglengde til venstre for toppen.

47. 2 øre.

a. Plate 1.

Gul-oransjegul (Aug. 1904) 2.50 1.—

b. Plate 2.

Kanarigul (1910?) — 5.—

I plate 1 er den vannrette avstand mellom merkene 1.5 — 2.0 mm, i plate 2, 2.5 — 3.0 mm.

Nr. 47 b utagget er uferdig merke. Fra en tilsvarende plate fantes blant restbeholdningene også noen utaggede ark 4 øre, karmin, — et merke som så vidt vites ikke rakk å bli utgitt i ferdig stand.

b. Blå, mørkere og tykkere kartong 3.50 —

Nr. 2 b har i motsetning til nr. 2 a en tydelig skråstrek — aksent — mellom Side og Skrives som synes å være konstant.

188 (?). Som foregående, men trykt på kartong uten vannmerke.

3. 3 øre.

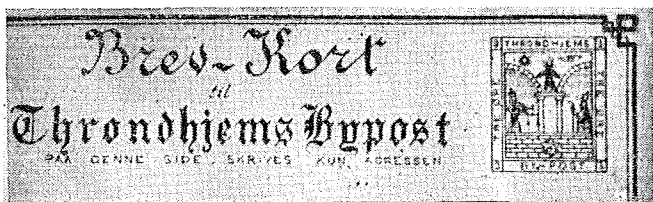
a. Svartblå 5.— 10.—

b. Ultramarin 5.— 10.—

I 1897 (?) trykte Brækstad et reklamekort for turister, uten ramme og med merkekisje som frimerke nr. 38 i øvre høyre hjørne. På baksiden var klebet de fire jubiléumsmerkene, — av plasshensyn i halverte eksemplarer.

Poststempler:

Før er nevnt at Krogh bare annullerte med blekk eller blyant. Det gjorde og Brækstad til å begynne med, men også senere bruktes leilighetsvis blekk, fargeblyant (rød- blå) eller grafitstift-kryss eller håndskrevet dato.

Brevkort:

1878 (?). Litografert utførelse. Dobbeltilinjet ramme med utvendige mål 129 × 72 mm. Fire tekstlinjer. Verdistempel med motiv Trondheims byvåpen i øvre høyre hjørne. Kristusfiguren uten glorie, bispestavens håndtak vendt mot høyre m. m. Kartong gullig hvit med vannmerke tallrike loddrette og 2—3 vannrette striper.

1. 3 øre, mørkeblå-blå 25.— —

1. Det første poststempel var et enringstempel 21 mm, tatt i bruk ca. mai 1872. Tekst: T. HJEMS BYPOST og i midten dato på en linje. Av en eller annen grunn synes det å være lagt til side en gang i 80-årene, men dukket på ny opp i juli 1903 og var fra da av enerådende til Byposten lukket i 1913. Stempelfarge blå, svart eller fiolett.

Mars (?) 1882. Et liknende kort, men med utvendige rammemål 132 × 74 mm. Merkestempels Kristusfigur med glorie, bispestavens håndtak vendt mot venstre m. m. Kartong gullig hvit med vannmerke tallrike vannrette og 5—6 loddrette striper.

2. 3 øre.

a. Lyseblå, lys kartong (papir)

2.50 10.—

2. Det neste var et udatert ovalstempel, 30 x 15 mm, i messing som er bevart og nu befinner seg i Postmuseum. Tekst: THRONDHJEMS BY-POST. Stempelfarge blå, svart eller fiolett.

Internasjonale utstillinger 1962.

«Praga 1962» finner sted i august måned og jeg har gleden av å meddele at 8 norske utstillere har meldt seg til konkurrerende klasse. — Anmeldelsesfristen er utløpt.

«Argentina 62» finner sted 19.—29. mai, og jeg tillater meg herved å anmode interesserte utstillere å be undertegnede om brosjyrer.

Begge utstillinger blir av stort format, — med utstillingsareal fra 10—15 000 m², og en internasjonal jury under F.I.P. vil bedømme de innsendte samlinger.

«Praga 1962» meddeler utenom sine offisielle brosjyrer at omregningskursen for utstillere er satt til **N. kr. 50,— for Kcs. 100,—**, d. v. s. at f. eks. en ramme med plass til 16 blad koster kun **kr. 10,—**. Gebyret skal sendes til konto 300 — 5328 Der Tschechoslovakischen Staatsbank, Praha 1. — Eventuelle norske besøkende kan gjennom et norsk reisebureau få direkte kontakt med CEDOK **das Logis** for såvel billetter som innreisevisum og andre detaljer. Man kan også henvende seg direkte til offisielle representanter for Tschechoslovakia her i landet. Norske offisielle gjester ved utstillingen vil derimot få ordnet visa etc. direkte fra utstillingsledelsen.

«Argentina 62» meddeler at alle samlinger skal sendes til:

Señor Director Nacional de Comunicaciones, Correo Central — Buenos Aires — Argentina, som «registered printed Matter» (rek trykksaker), — assurert av eieren! — *Grønn formular C. 1 brukes!*

Undertegnede er representant for begge utstillinger i Norge.

Oslo, 1. mars 1962.

Arnstein Berntsen.

By- og bygdenytt.

BERGENS FILATELIST-KLUBB, møte den 27. febr. under ledelse av formannen F. C. Moldenhauer jr. Formannen refererte bl. a. sirkulæret fra Forbundet angående Landsmøtet 9.—10. juni, samt regnskap for «FILOS 61». Aftenens foredragsholder var F. C. Svendsen som omtalte og demonstrerte deler av sin store Frankrikesamling.

DRAMMENS FILATELISTKLUBB møte nr. 351, ordinær generalforsamling, 12. feb. Formannen Tungesvik sa først minneord over C. M. Henriksen. Sverre Nærup ble opptatt som medlem.

E. Langerud ble valgt til dirigent for generalforsamlingen.

1. *Årsberetning for 1961 ble lest av sekretæren Skjold og ble vedtatt uten bemerkninger.*

2. *Årsberetning og regnskap for junioravdelingen ble lest av frk. Larsen og vedtatt uten bemerkninger.*

3. *Årsberetningen for biblioteket 1961 ble lest*

av formannen da Mandt ikke var til stede. Godtatt uten bemerkninger.

4. *Byttevirksomheten 1961.* Sjulsen redegjorde for byttevirksomheten som ga en netto inntekt på kr. 421,83, og som ble godtatt uten bemerkninger.

5. *Regnskap.* Kassereren Uggen gjennomgikk regnskapet som ble enstemmig godkjent og likeledes for regnskapet for Stigende Fond. Fra styret forelå forslag om at det fra overskuddet skulle overføres kr. 200,— til Stigende Fond, og resten kr. 57,30 overføres i ny regning. Dette ble enstemmig vedtatt.

Valg. Dirigenten kunne opplyse at både formannen, Tungesvik, og sekretæren Skjold bestemt nektet gjenvalg. Disse ble valgt:

Formann: E. Langerud (ny), viseformann: K. Reinsfelt (ikke på valg), sekretær: Hans Jacob Røed (ny), kasserer: F. Uggen (gj.v.), Styremedlemmer: Frk. Asta Larsen (ikke på valg), E. Smith (gj.v.), suppleanter: Breivik, Sv. Eriksen og Sjulsen, revisorer: Bang Slettemo og Sv. Eriksen, Stigende Fond: H. C. Christoffersen, bibliotekar: Mandt, protokollfører: Smith, juniorledere: Frk. Larsen og Mandt, festkomité: Frk. Larsen, Smith og Reinsfelt, auksjonskomité Breda Sørensen, Iversen og Smith, forbundsrepresentanter: Breda Sørensen og Tungesvik, bytteforstander: Sjulsen, redaktør av Budstikka: A. Ruud, Valgkomité: Hovind (ikke på valg), Tungesvik (for 2 år), Edm. Eriksen (for 3 år), varamann: Breda Sørensen.

Etterat generalforsamlingen var hevet grep den avgåtte formann ordet og ønsket den nye formann til lykke, samtidig som han takket styremedl. og klubben for samarbeidet i de 5 år han hadde ledet klubben. Langerud takket for den tillit som var vist ham ved å velge ham til formann og han ba om medlemmenes overbærenhet når han nå skulle lede klubben. Han ville også rette en hjertelig takk til herr Tungesvik som ved sin fremferd hadde opptrått slik at man var blitt glad i ham, ikke bare som formann men også som menneske. Det ble så servert kaffe og kaker, og man hygget seg utover kvelden med kameratslig samvær. 23 medlemmer til stede.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB, møte nr. 511 den 6. februar. 27 medlemmer. Formannen Eivind Wirsching ledet møtet og holdt først minnetale over urmaker Anon G. Hansen, Grimstad. Dr. Moe anmeldte så den nye Facit-katalogen, og deretter viste Wirsching frem sin samling enningsstempler på røde merker. Samlingen var satt opp i «Illustrert Norske Frimærkealbum», gjorde ikke krav på å være komplett, men var sammen med et par andre blader med norske stempeltyper, ment som et eksempel på et samlerområde som kan dyrkes uten for store økonomiske uttelling. Til slutt var det auksjon og det ble omsatt for kr. 134,75.

LILLEHAMMER FILATELISTKLUBB årsmøte 26. januar under ledelse av formannen Jørgen Sorgendal. Etter at formannen hadde ønsket velkommen og uttalt sin glede over det store fremmøte, ble årsberetningen for 1961 referert og vedtatt uten merknader. Formannen sluttet med, på styrets vegne, å takke for året som svant, og ønsket klubben fortsatt fremgang og trivsel i kameratslig samvær uti filatelen i årene fremover.

I klubbens styre fungerer følgende medlemmer: Formann Jørgen Sorgendal, viseformann Mikal Steene, kasserer Hedvig Allan, sekretær Oskar Lund. Klubbens bytteforstander er Arne Kløvstad.

Årsmøtet ble hevet og bytteforstanderen la frem diverse utvalgshefter. Kvelden sluttet med kaffe og hjemmebakte kaker, samt fremvisning av farvefilm fra Norge og Danmark — opptatt og fremvist av medlem Petersen.

MOSS FILATELISTKLUBB, årsmøte den 22. jan. 1962. I formannens sykdomsfravær ønsket viseformannen velkommen. En spesiell hilsen rettet han til de ungdommene som har søkt om medlemskap, og før selve årsmøtet ble 20 nye medlemmer opptatt: Leif Pettersen, Moss. Per Wilhelm Norheim, Moss. Kjell Gunnar Kristiansen, Jeløy. Arne Lervik, Jeløy. Olav Myhre, Moss. Dag Jensen, Jeløy. Kjell Gunnar Holme, Jeløy. Thor-Erik Hansen, Jeløy. Ole Martinsen, Jeløy. Trond Harstad, Jeløy. Terje Steffensen, Moss. Morten Edvardsen, Moss. Finn Johan Halvorsen, Jeløy. Kjetil Løken, Jeløy. Per Arne Klock, Jeløy. Gunnar Kristiansen, Moss. Stål Svenning, Jeløy. Kjell Olsen, Moss. Lars Olsen, Moss. Vidar Vanberg, Son.

Til dirigent for årsmøtet valgtes Tr. Jørgensen, til referent H. Frøyset.

1. *Styrets årsberetning* ble opplest av sekretæren, Frøyset, og godkjent etter en liten tilføyelse foreslått av Mürer.

2. *Klubbens regnskap* ble opplest av kassereren, A. Reimers. Det viste et overskudd på kr. 90,89 og aktiva på kr. 1573,62. Regnskapet ble godkjent etter at det var fremkommet ønske om at AFA-katalogen fra neste år føres opp blant aktiva.

3. *Byttelederens regnskap* ved L. Mürer. Omsetningen har vært god og viser en balanse på kr. 180,63 med et overskudd på kr. 43,38. Pr. 17. jan. 1962 var beholdningen på bankkonto og i kasse tilsammen kr. 487,25. Regnskapet ble godkjent.

4. *Innkomne forslag* forelå ikke.

5. *Valg*. Av styret gikk viseformannen, sekretæren og kassereren ut. Alle tre ble gjenvalgt, slik at styret for året 1962 er sammensatt slik:

Formann: Erling Stark, viseformann: Trygve Jørgensen, sekretær: Helge Frøyset, kasserer: Adolf Reimers, bytteleder: Leif Mürer. Til klubbens representant til forbundet valgtes L. Mürer. Til de andre verv var det gjenvalg.

6. Under eventuelt ga Mürer en del opplysninger ang. sirkulasjonen av utvalgshefter.

Årsmøtet ble deretter hevet, og samværet fortsatte som vanlig klubbmøte nr. 297. Frøyset fremla under titelen «Hvorfor samler jeg frimerker?» en del opplysninger om kjente kunstneres syn på dette emnet.

Møte den 12. februar under ledelse av formannen. 27 medlemmer til stede. Følgende ble opptatt som nye medlemmer: Leif Amlo, Varnavn. 21, Moss. Svein Mathisen, Varnavn. 23 A, Moss. Borgar Gullaksen, Ringvn. 2, Moss. Formannen foreslo innføring av fast «spørretime» på møtene, slik at medlemmene kan forelegge filatelistiske spørsmål og få dem besvart på stedet av den eller de som kjenner til saken. Det ble også foreslått å legge opp dette som et orienteringskurs i form av kåserier og ta spørsmål om frimerkesamling helt fra grunnen av, spesielt beregnet på de yngre samlerne, og stemningen var for dette siste opplegget. Stark fortalte «litt fra

klubbens historie» fra den ble stiftet i nov. 1932 og fremover til i dag, og fortalte både fra protokollenes opplysninger og fra erindringen. Under posten «spørretime» ble det gitt en del opplysninger om papirsorter. — Det ble vedtatt å la sekretæren sette opp en fortegnelse over medlemmene og deres samleområder. Møtet sluttet med to konkurranser.

OSLO FILATELISTKLUBB, møte nr. 1500 den 22. januar under ledelse av formannen Anders Evensen. 96 medlemmer og 5 gjester. Formannen sa minneord over medlem nr. 16 C. M. Henriksen, og deretter takket Ulleberg for gaver til biblioteket.

Fra Bergen var F. C. Moldenhauer jr. kommet ens ærend for å kåsere om Jean de Speratis falsknerier. Moldenhauer hadde fått utlån av British Philatelic Association en del eksponater av Speratis forfalskninger og disse var utstilt for medlemmene.

Møte nr. 1501 5. februar under ledelse av formannen Anders Evensen. Til stede 91 medlemmer og 3 gjester. Formann holdt minnetale over o.r.-sakkfører Kristian Hassel Schaaning, Egersund og poståpner Ottar Granheim, og lyste fred over deres minne. Sekretæren fremla nyheter og gjorde bl. a. kjent at Københavns Filatelistklubb i anledning sitt 75-årsjubiléum skal arrangere utstilling høsten 1962. Som en anerkjennelse for det arbeid vårt medlem Carl Pihl har utført for Tidsskriftet og hans artikler om Norges Bypost, har Norsk Filatelistforbund og Tidsskriftets redaktører tildelt ham Tidsskriftets hederstegn, og dette ble overrakt ham av formannen. Fra Sovjet-ambasaden hadde vi fått utlånt filmen «Ferden mot stjernene», som skildret Juri Gagarin og hans tokt med satelitten Vostok rundt jorden.

BERGENS FILATELISTKLUBB, Juniorgruppen, hadde i 1961 118 medlemmer. Det ble holdt 27 møter i løpet av året og gjennomsnittlig møtte 32 stykker frem på hvert møte. At interessen er der, viser seg ved medlemmenes fremmøte, 2 stykker var på 26, og på 25 møter. Per Janson, Victor Larsen og Lars Rasmussen var de beste og ble premiert.

1. halvår ble avsluttet med en sammenkomst på «Bergen 1961». Juniorene hadde også her en hel del rammer som de fikk stille ut i. Vanligvis pleier vi å ha en årlig tur, men den ble sløffet på grunn av utstillingen.

I løpet av høsten fikk vi vårt eget juniorstyre. Her ble formann Tor Vesterhus, sekretær Jon Færden, kasserer Daniel Lunde, varamann Edvard Riisøen, Per Janson og Arne Skivenes.

Møtene blir holdt i Tinghusets Kafé hver tirsdag mellom klokken 18 og 20. I disse to timene bytter og kjøper vi frimerker. Noen ganger blir det holdt foredrag vist frem samlinger, holdt konkurranser og lign. Den daglige leder var Alf E. Solheim. Årets siste møte ble avsluttet med brus og boller. — Dette er i korte trekk det som hendte i B.F.K.s juniorgruppe i 1961.

Dalu.

Redaksjonen avsluttet 8. mars 1962.

EUROPAMOTIVTILBUD

	ubrukt Kr.	brukt Kr.		ubrukt Kr.	brukt Kr.		ubrukt Kr.	brukt Kr.
1956:			1959:					
Belgia	10.00	1.20	Belgia	3.50	0.90	Schweiz	1.85	1.85
Tyskland	10.00	1.20	Frankrike	8.00	1.30	Spania	2.00	1.50
Frankrike	18.00	1.80	Tyskland	7.00	0.80	Tyrkia	6.00	6.00
Italia	25.00	1.45	Italia	3.00	2.00			
Luxembourg	300.00	70.00	Luxembourg	17.50	7.25			
Nederland	32.50	4.00	Nederland	5.00	2.50			
						1961:	ubrukt Kr.	brukt Kr.
			1960:				FDC Kr.	
1957:						Belgia	1.90	1.90 3.25
Belgia	6.25	1.20	Belgia	1.75	1.20	Tyskland	1.30	1.30 3.25
Tyskland	8.00	0.80	Tyskland	5.50	1.35	Frankrike	1.60	1.60 3.25
Frankrike	6.50	1.15	Danmark	0.80	0.30	Grekenland	3.00	3.00 10.50
Italia	10.00	4.00	Finnland	5.00	1.50	England	1.90	1.90 5.00
Luxembourg	125.00	120.00	Frankrike	2.45	1.35	Island	12.50	12.50 20.00
Nederland	6.00	2.50	Grekenland	10.00	10.00	Italia	1.45	1.45 3.25
Saar	8.00	9.75	England	6.00	4.50	Liechtenstein	1.20	1.20 3.50
			Ireland	35.00	35.00	Luxembourg	5.00	5.00 7.00
			Island	9.00	9.00	Nederland	1.20	1.20 3.50
1958:			Italia	1.50	1.50	Portugal	7.50	7.50 7.50
Belgia	3.50	1.20	Liechtenstein	50.00	50.00	Schweiz	1.85	1.85 3.25
Tyskland	5.50	0.80	Luxembourg	14.50	5.00	Spania	1.50	1.50 3.50
Frankrike	6.50	0.90	Nederland	1.50	1.00	Tyrkia	45.00	45.00 50.00
Italia	3.50	1.75	Norge	1.10	0.60	S. Marino	65.00	65.00 65.00
Luxembourg	12.50	13.00	Østerrike	2.00	1.50	Herm	10.50	10.50 14.00
Nederland	4.00	2.00	Portugal	3.75	1.75	Lundy	4.90	4.90 14.00
Saar	6.00	6.00	Sverige	5.00	1.50	Lundy blokk	10.50	10.50 14.00
						Sark	11.50	11.50 13.50
						Jehtou	9.25	9.25 12.50

Av 1962 utgaver kan vil levere straks etter utgivelse:

		ubrukt	brukt	FDC
		Kr.	Kr.	Kr.
London	Delivery	13.00	15.00	15.00
	» utakket	17.00	19.50	19.50
Cyprus		4.25	4.75	5.25
Monaco		7.50	7.50	10.00

SANDNES FRIMERKEFORRETNING

SANDNES

HELPOST

Jeg er interessert i helpost (helsaker) fra hele verden. Samlinger eller enkle objekter. Kjøp eller bytte med frimerker.

PAUL H. JENSEN, Abbedikollen 3 D Bestun
(OSLO) — Tlf. 55 40 01

EUROPASAMLING

Ca. 12.000 merker (inkl. en del helsaker) utstykket for salg. Utvalg (event. etter mankoliste) ekspederes. Nordiske FDC og spesialstempler. Liten katalogsamling Schweiz (Afa —62 ca. kr. 2.200,—) og Nederland (ca. kr. 1.300,—) helst uoppdelt.

A. S. JOHANNESSEN, Sverdstadveien 18,
SANDEFJORD

Vesttysk samler

ønsker bytteforbindelse i Norge og de øvrige
Skandinaviske land. Skriver tysk og engelsk.

HEINZ ERRELIS
Friedrich-Harkort-Strasse 2.
BOCHUM WEST-DEUTSCHLAND

U. S. A.

Alle merker fra 1940 til dato, brukte eller postfriske. Stella's Katalog priser minus 20 %. Eldre merker kan også leveres. Portofritt tilsendt mot forskuddsbetaling pr. postanvisning.

G. S T E E N,
Hoffsjef Løvenskioldsvei 3, Ullern, OSLO

NYTT I SISTA MINUTEN

Tilltryck av svenska handboken —

Sveriges Filatelist-Förbund har beslutat att öka upplagen av handböckerna från 3.000 till 5.000 ex.

Band I tilltryckes. Leverans beräknas kunna ske i vår.

Detta glädjande besked medför, att alla beställare, vilka vi varit tvungna neka leverans, kan få handboken.

I samtliga handböcker kommer en sats nytrycksmärken om 6 valörer av 1858 års vapentyp.

Bekräftelser till beställare som icke kunnat få med av första upplagan sändas samtidigt med införandet av denna annons.

Ett överslag ger vidhanden, att icke stort mer än 1.000 handböcker för dagen står till förfogande. Den som vil ha en handbok, må därför passa på nu. Av naturliga skäl kan vi icke ge någon garanti till beställare, som kommer för sent.

Generalagent och distributör

FRIMÄRKSHUSET A/B

Mäster Samuelsg. 3, Tel. 11 05 99, 11 41 50, Stockholm C
Postgiro 53 301

Denna beställningskupong skall användas. Vi bekräftar Er order.

Undertecknad beställer **SFF:s handbok** komplett i 3 band alteftersom dessa kommer ut:

Band I våren 1962, band II hösten 1962 och band III hösten 1963 enligt nedan angivna betalningsföreskrifter:

- ☐ Förskottslikvid NU till **Ert nettopris 72:—**. Likvid per
(ange här om och hur den sänts eller skall tagas ut t ex emot postförskott).
- ☐ Jag löser band I i vår till **Ert nettopris 72:—** för hela bokverket.
- ☐ Jag önskar betala **24:— per band kontant** + oms + porto.

Egenhändig namnteckning:

V g texta här namn, titel eller yrke:

Adress:

Postanstalt: Tel:

Denna beställning är bindande.

**Det värdefullaste filatelistiska bokverk som åstadkommits
i Norden**

Herr dr. Per Gellein,
Holmenkollvn. 10,
S m o s t a d .

BOKTRYKK
DYPTRYKK
OFFSETTRYKK
BOKBINDERI
KARTONASJEFABRIKK
KONVOLUTTFABRIKK
PAPIRFABRIKK
PAPIR OG KONTORSAKER
EN GROS
FORLAGSVIRKSOMHET

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg- og trykksak-kontor

SKIPPERGATEN 38 — 40

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK